



V Ljubljani, v četrtek, dne 3. oktobra 1912.

Naročnina za Avstroogrsko: 1/4 leta K 2.— 1/2 leta K 4.— celo leto K 8.— za inozemstvo: " " 2 50 " " 5.— " " 10.—		Uredištvo in upravništvo: Frančiškanska ulica šte. 12. Naročnina za Ameriko znašn celoletno 3 dolarje.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 20 vin. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.	
Leto II.	Posamezna številka 18 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.		Naročnina za dijake in vojake 6 kron.	Štev. 40.

Vsak naročnik dobi letos jeseni brezplačno in poštne prosto ilustrovan koledar za l. 1913. Za vsak pol leta plačane naročnine pa ima vsak naročnik pravico do ene slike Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča ali Aškercia, če plača 40 vin. za ovoj in poštino.

Vojna na Balkanu.



Črnogorska straža na črnogorsko-turški meji.

DR. VELIMIR DEZELIČ:

V službi kalifa.

Zgodovinski roman iz časov hrvatske telesne straže v Španiji. Z dovoljenjem pisateljevim prevel Starogorski.

Sedel je nepremično, kakor da je hipnotiziran. Njegove oči so strmele v daljavo, a njegovo lice je izdajalo razburjenost. Gostitelj je pokazal sobe in opazoval svojega gosta z vidnim zadovoljstvom. Pesem je govorila o ljubezni, hvalila njeno krasoto, govorila o plamtečem morju sreče, v katerem se kopljejo duše dragih, šepetala o vonju cvetic, v katere se pretvarjajo njihovi vzdihljaji, o biserjih solza radosti, ki jim rose lica, ko se po razstanku zopet snidejo, govorila o silni, veliki in nežni gromadi čustev, ki se porajajo iz semena ljubezni ter rastejo in se dviga vse više do nebeškega svoda...

Oj ljubav, ti močnejša si kot grenka smrt,
po tebi ves je svet spremenjan v rajski vrt.

S temi besedami se je končala arabska pesem in ko je že davno prenehal zadnji zvok zadnjih akordov je Strezinja še vedno sedel, kakor zamaknjen v nekak čarobni sen.

Ko se je prebudil, so mu bile oči vlažne. Nepopisno sladko čustvo mu je obdajalo dušo.

— Oj ta glas, to grlo — vzklikne in prime za roko gostitelja.

— Ti pesem ugaja?

— Pesem in petje. Slavčka pesem ni nič, ta pesem je kakor pesem vile, o katerih pojo naše hrvatske pesmi.

— Ti si navdušen!

— Kako bi ne bil — odvrne mladeč. — Moral bi imeti srce iz kamena, mesto krvi bi mi morala teči po žilah sama voda, da bi me ne navdušila taka pesem.

— Da, izvrstna ženska pesniška duša je to, ki je pevala.

— Žensko srce je izumilo to pesmo? Jaz bi djal, da je to pesem, ki jo je pel vaš največji pesnik.

— One! Te pesmi ni slišal nikdo razun tebe.

— Kako misliš to? Ali ni to pesem vašega najslavnejšega pesnika?

— Rekel sem ti že, da jo je pevala ženska.

— Dobro, naj bo, ako jo je pevala ženska. Ali to je gotovo najslavnejša žena vašega naroda in gotovo je pevala to pesem pred cesarji.

— Motiš se! Rekel sem ti resnico, da se je ta pesem prvokrat pevala pred teboj, prvokrat danes, prvokratma lo prej.

— Kako je to mogoče?

— Ker je improvizirana. Mlada pevka, ki jo je pevala s spremstvom lutnje, jo je ističa tudi zlagala.

— Ne, tak čudež ni mogoč!

— In vendar je tako!

— To mora biti krasna ženska — vzklikne mladeč.

— Kakor Širaska roža — se nasmehne Arabec. Ali piva raje.

In prisilil je mladca, da je vnovič izpraznil kupico.

Strezinji je lice zagorelo, nekaj od vina, nekaj od vzbujenja in jezik se mu je razvezal.

— Ej, tu pri tebi je prekrasno!
— Zakaj nisi prišel poprej.
— Bil sem v resnici neumen.
— Mislim, da me boš odslej raje posečal.

— Razume se, zakaj ti imaš res vsega v izobilju. Stanovanje je knežje, vino tako, da bi ga pili celo angeli in povrh še imaš pevko, kakršne nimajo niti cesarji v dvorih. Ali kje si jo dobil?

— Hm — zmaje Arabec — to je tajnost.

— Ali ni tvoja žena?

— Ne.

— Hči?

— Ne.

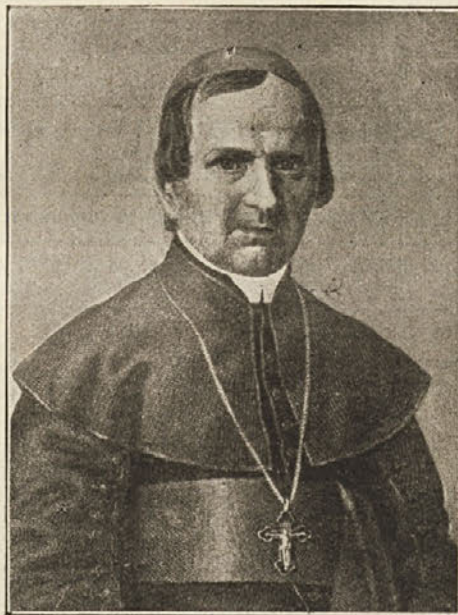
— Nič, kaj pa je?

— Sužnja.

— Ha. Tako krasno bitje, pa je sužnja. Ni mogoče.

— In vendar je.

— Odkod si jo dobil?



Anton Martin Slomšek.

— Kupil sem jo.

— Od koga?

— Od beneških roparjev.

— Oj, ti zlodeji kradejo najlepše ljudi, najlepše žene in dekleta ter jih prodajajo. Vem to. Vsa telesna straža vaših kalifov je nastala samo na tak način. Oj, da bi ogel te zlodeje uničiti, njihove ladje popotiti. Teptal bi jih, kakor gosenice, kakor kače...

— Nū, nū, ne srdi se tako. Ako bi ne bilo njih, bi se ti malo prej ne osladili tako tvoji minoli trenutki. Pesem sladkega grla bi te ne opajala z milino in niti bi tako navdušeno ne govoril o deklici, katere ne poznaš.

— Sedaj, ko vem njeno usodo, sedaj mi je še stokrat dražja in mila. Uboga deklica. Njen glas je, kakor glas vile, prepeva, da bi lahko blestela, kakor alem v cesarski kroni. A ona mora v črni noči suženjstva pevati pesmi na ukaz svojega gospodarja, ki jo sme celo pretepati. Mar ne, da jo smeš tudi pretepati?

— To mi ni zabranjeno.

— In ti delaš to...

— Fatime še nisem pretepal.

— Kako bi tudi mogel, tega slavčka, tega angela. Bil bi hujši od cesarja Diokle-

cijana, in od onega prokletega Nerona, ki je ubil lastno mater.

— Jaz je ne tepem. Sicer pa, ako bi jo tudi tepel, ti mi te pravice ne moreš vzeti.

— Ti strašen človek, ti bi se drznil s svojimi medvedjimi šapami dotakniti se njenega telesa?

— Hahaha — se nasmeje Arabec, da je Strezinja kar umolknil.

Naposled reče, ostro ga gledaje:

Kakor se mi zdi, se mi smeješ. me zasmehuješ, ti...

— Kaj ti pride na um — odvrne Arabec. — Niti mislim ne, da bi se ti rogal, nego smejem se tvoji fantaziji.

— Zakaj?

— Ker tako sijajno opisuješ Fatimo, kot bi jo poznal že več mesecev, govoriš o licu, o njeni postavi, govoriš o njej, kot o nekakem angelu lepote, a še je niti niti videl, kakova je.

— Nisem je videl — vzklikne mladeč vznese. — Resnica, nisem je videl, ali to vem, da Bog ni mogel dati takega glasu, kaki stari vešči. Nisem je videl, ali uverjen sem, da mora biti krasna, ker tako krasno poje.

— Hm, morda se pa varaš — se pošali Arabec.

— Ni mogoče.

— Moja Fatima je stara brezzoba ženska. Stara je že nad sedemdeset let. Njeni lasje so sivi, njen obraz upadel in zgubančen.

— Zlodeja! — se razljuti Strezinja. — Povej to komu drugemu, a ne meni. Stavim sto ducatov, da je krasna. Sicer si pa malo prej sam rekel, da je krasna, kakor roža iz Širasa.

— Prevaril sem te.

— Ne, nisi me prevaril. Sedaj lažeš. Ako ne lažeš, prejmi stavo, ki ti jo nudim.

— Sto ducatov.

— In če sprejemem. Lahko ti privedem drugo dekle.

— Dobro. Ali ona mora peti pred mano.

— Ej, moder si.

— Torej sprejmeš stavo.

— Imaš denar pri sebi.

— Imam.

Arabeu so se zaiskrile oči. Slutil je, da mora imeti Strezinja denar, ker je potoval tako daleč in sedaj se je hotel preprčati.

— Nečem stave — reče Arabec.

— Zakaj ne?

— Ker to ni pošteno, ker jaz vem, kako izgleda. Sicer pa, prijatelj, te nečem dolgo pustiti v dvomih.

Ti mi jo pokažeš — se zaiskrijo Strezinji oči.

— Hočem.

— In ni stara?

— Ni.

— Je lepa.

— Daleč naokrog ji ni para.

— Glej, da sem uganil.

— Uganil si.

— In zakaj si tajil.

— Zahotelo se mi je šale. Ali daj, izpijmo še en vrč dobrega vina. Hočeš li?

— Preveč bo.

(Dalje prihodnjič.)

KMETSKA POSOJILNICA

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov.

Popolnoma varno naložen denar.

4^{1/2}%**LJUBLJANSKE OKOLICE**

v Ljubljani,

brez vsakršnega odbitka.

Rezervni zaklad: nad pol milijona.

Vabilo na naročbo.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ je edini slovenski list te vrste; naročite se nanj in razširjajte ga!

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ stane
za Avstro-Ogrsko za Ameriko za ostalo inozemstvo
celoletno 8.— K 3.— dol. 10.— K
polletno 4.— K 1.50 dol. 5.— K
četrtno 2.— K 0.75 dol. 2.50 K
mesečno 0.70 K 0.25 dol. 0.90 K

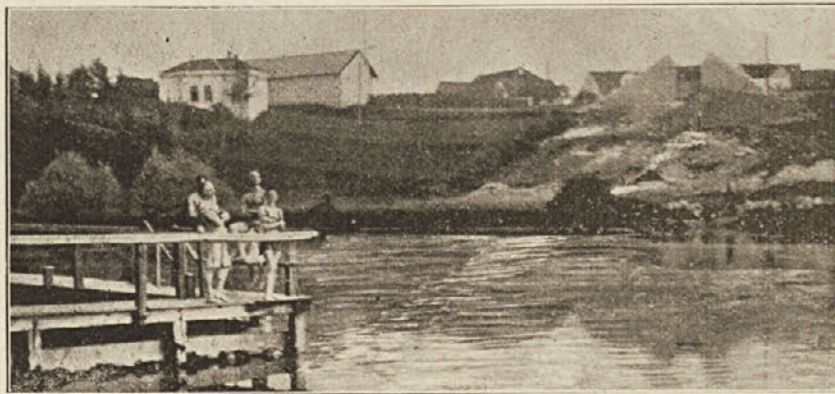
Za dijake in vojake v Avstro-Ogrskem za celo leto 6 K, pol leta 3 K, četrt leta 1.50 K, mesečno pa 50 vinarjev.

Vsak naročnik dobi letos jeseni brezplačno in poštino pristo ilustrovan koledar za l. 1913. Za vsak pol leta plačane naročnine pa ima vsak naročnik pravico do ene slike Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča ali Aškerca, če plača 40 vin. za ovoj in poštino.

gajanja končana. S tem je balkanska kriza dosegla svoj vrhunec. Bolgarija, Srbija, Črnagora in Grška so pripravljene, pripravljena pa je za vsak slučaj tudi Turčija. Voja je pred durmi, izogne se je Turčija

železnice med postajama Ponikva in Grobelno, nekako na pol pota tik tira na izhodni strani: krasna kmetija z žago in mlinom (zdaj lastnina dr. Karlovškega, odvetnika v Celju). — V mašnika pa je bil po-

Gradnja belokranjske železnice pri Novem mestu:
Krka, kjer bo železniški most čez njo.

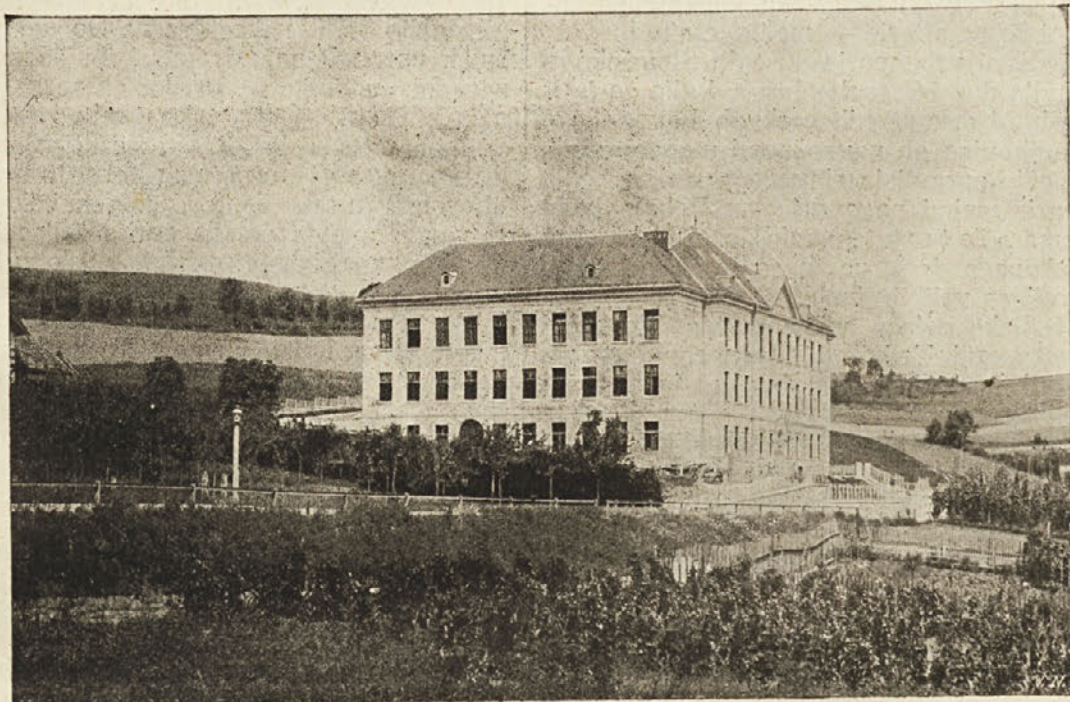


Voja na Balkanu. Iz Albanije in drugih krajev Balkana prihajajo neprestano vesti o groznem klanju med katoliškimi Albanci. Na stotine kristjanov zdihuje po turških temnicah in na stotine jih je pomorjenih. Albanci, posebno katoliški Malisori, so vsled obljub turške vlade, da hoče uvesti zahtevane reforme, oddali orožje in so se zopet vrnili na svoje do-

le v tem slučaju, ako izvede vse obljubljene reforme. To pa, ako ni mogla dosedaj, bo težko sedaj. Ne bo dolgo, morda že v par dneh, da bo vzplamtela na Balkanu že dolgo nakupičena slama in se bo zaplesal krvavi ples, ki bo imel nedogledne posledice in ki povzroči morda celo evropsko vojno.

svečen Slomšek leta 1824, kaplanoval je na Bizeljskem in pri Novi Cirkvi; leta 1829 so ga poklicali za spirituala v celovško bogoslovje. Leta 1838 je postal dekan v Vuzenci; leta 1844 kanonik v St. Andražu v Lavantinski dolini; leta 1846 mestni župnik (opat) celjski in še istega leta lavantinski škof. Leta 1859 je prenesel svoj škofijski sedež od Sv. Andraža v Maribor; 24. septembra 1862 je umrl. Pokopan je v osrednji kapeli mariborskega mestnega pokopališča. — Leto dni po njegovi smrti je njegov spovednik stolni dekan Franc Kosar izdal njegov životopis »Anton Martin Slomšek« nemški. Kosar je s Slomšekom več let v najožjem prijateljstvu občeval, nikdo ga ni bolj poznal kakor on, nikdo pa tudi ni tako cenil in ljubil Slomškega, kakor ravno Kosar; zato je pa tudi njegova knjiga zares pravi pisateljski umotvor. Po njem je napravil dr. Anton Medved izvrsten posnetek za družbo sv. Mohorja: »Knezoškof lavantinski Anton Martin Slomšek«, katero knjigo je leta 1900 izdala družba kot »spominsko knjigo ob stoletnici njegovega rojstva«. Tei knjigi ni več mogoče kaj pridati. Nahaja se v časti v pre mnogih slovenskih hišah; kjer je na nimajo, jo lahko še vedno dobijo od družbe v Celovcu.

Letos se je obhajala po celem Spodnjem Štajeru petdesetletnica Slomšekove smrti — »apostola Slovencev«. Bil je krasen pogled! Kakor na Vuzem ali v Kresni noči že gori brezštevila kresov po hribih in dolinah, pa se prikazujejo še vedno novi ognji, tako so to poletie puhtele iz zemlje in plamtele kvišku »Slomšekove slavnosti«. Vsaka fara, vsako društvo, vsaka vas io je hotela imeti. Bile so to nedolžne ljudske veselice. Kjer je šlo, so dobili »go-



Nova državna gimnazija v Novem mestu na Dolenjskem. (Fot. Kos.)

move. Namesto da bi Turčija uvedla tako potrebne, že obljubljene reforme, ki bi pomirile prebivalstvo, je poslala iz Male Azije na tisoče fanatičnega vojaštva v Albanijo, da se maščuje nad Albanci, ker so se drznili izsiliti reforme. Kakor pravi divjaki razsaja to vojaštvo po Albaniji. Nepopisne so grozovitosti, ki jih uganjajo. V okolici Skendra so pred nekaj dnevi polovili 50 kristjanov, katere so najprej na barbarski način mučili in nato umorili.

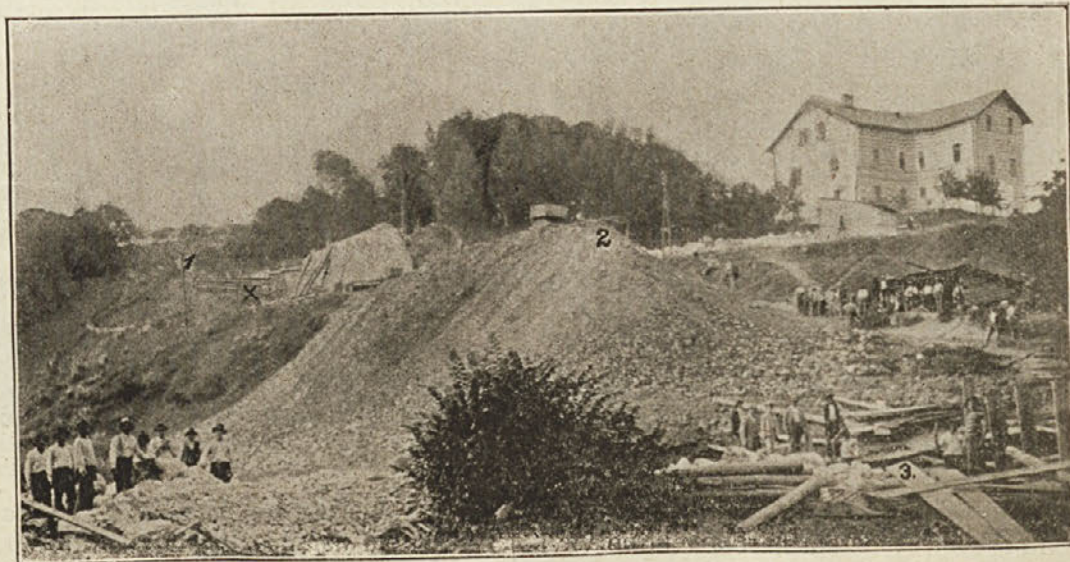
Povsem umevno je, da te grozne vesti o klanju kristjanov v Albaniji povzročajo velikansko nevoljo med slovanskimi rodovi v Bolgariji, Srbiji in Črnigori. Ljudstvo v teh deželah zahteva kategorično od svojih vlad, da naj posredujejo pri turški vladi in naredo konec temu klanju. Bolgarski narod pa zahteva naravnost od svoje vlade, da napove Bolgarija Turčiji vojsko. V Srbiji je zbudilo veliko nevoljo, ker je turška vlada zaplenila 20 vagonov municije, ki je bila namenjena preko Soluna v Srbijo.

Zadnja poročila, ki so dospela tozadevno, so naravnost vznemirjajoča. Velelastim se ni posrečilo pomiriti razburjene duhove. Med Bolgarijo in Srbijo so po-

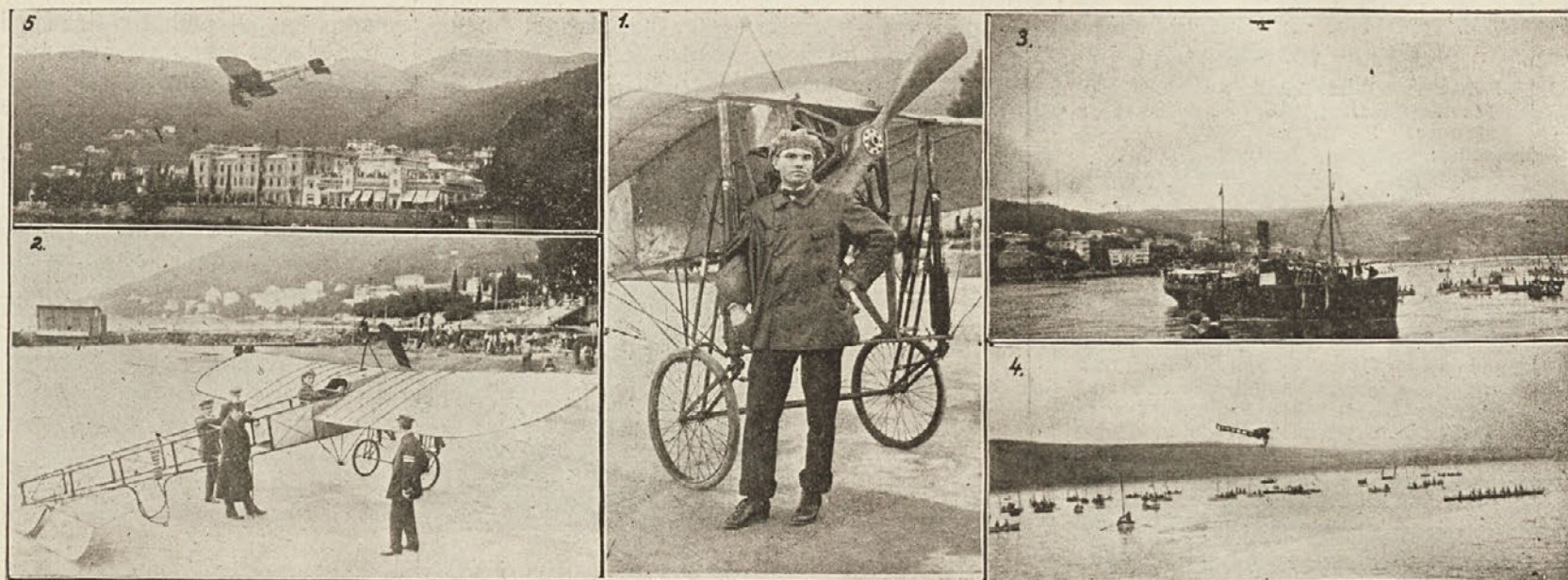
Slomšekove slavnosti leta 1912.

(Epilog. — Sklepne besede.)

Anton Martin Slomšek se je rodil 26. nov. 1880 v Ponikvi na Štajerskem. Njegov rojstni dom se vidi iz vlaka južne



Gradnja belokranjske železnice pri Novem mestu ob Krki: 1. Skarpa X Tunel. 2. Velikanski nasip. 3. Gradbeno vodstvo.



Ruski zrakoplovec Slavorosov v Opatiji: 1. Slavorosov pred svojim zrakoplovom. 2. Sedi v zrakoplovu pripravljen za polet. 3. Polet visoko v zraku nad morjem. 4. Zrakoplovec se spusti dol nad morje. 5. Se spusti dol nad Opatijo.

vornika iz Maribora; drugod je pomagal postrežljiv sosed; sicer se je pa naučil »govorčka« na pamet kak domači brihtnejši fant ali deklé. Po nekod so imeli igrokaz; sicer so se pa deklamirali slavnostni pozdravi kakor »Slomšek v spomin«, »Slava Slomšku«, ter Slomškovke pesmi: »Slovo solčavskim planinam«, »Po svetu angel hodi«, »V nebesih sem doma«, »Prav glasni zvonček čujem«, »Dva potepena šolarja« i. dr. Ko je postajalo navdušenje že vseobčno, so zaorile Slomškovke pesmi: »Prejubo veselje, oj kje si doma?« — »Glejte že solnce zahaja« — »Tema zemlja je pokrila« . . . proti koncu so še priskakljale Slomškovke »poštene zdravičke«: »En hriček bom kupil«, »Slovenec Slovenca vabi«, »Prejubi sveti Urban«.

Govorniki »Slomškovih slavnostij« so predstavljali ljudstvu slavljenca kot pesnika . . . pisatelja . . . prvega in najsлавnejšega slovenskega šolnika . . . ljudskega govornika in cerkvenega kneza . . . vsi pa so bili edini v občudovanju nedosežne njegove liubezni do slovenskega ljudstva; Apostolu nesebične liubezni do naroda, velikanu narodne liubezni se je vse spoštljivo klanjalo! Celo umevno temu, ki pozna besede sv. Pavla: »Resnico govorim v Kristusu in ne lažem . . . ker želel sem sam biti proklet (anathema) namesto svojih bratov, ki so mi sorodni

Slomšek v tistih nenavadno težavnih časih srečno ravnati na tako nadnaravno heroičen (junaški) način, da so nekateri zdaj po petdesetih letih začeli izražati nado: sv. Cerkev bo Slomška povzdignila enkrat še na altarje — med svetnike!

Svoj vrhunec je doseglo Slomškovovo slavlje dne 26. septembra t. l., ko se je v vseh 24 dekanijskih cerkvah Lavantinske vladikovine ob navzočnosti mnogobrojnih množic opravljala slovenska služba božia s primernimi nagovori. — Pokalo bode nemara še tu pa tam celo do 26. novembra (rojstnega dne), pa to so le že zakasneli streli po velikih dneh.

Tako polaga račun o njih »Slovenski Ilustrovani Tednik« Slovincem doma in zlasti še tudi dragim bratom in sestram raztresenim po celem svetu, ter sklepa z besedami pesnika Matije Zemliča, kateri je po mnenju podpisanega letos najlénše proslavil velikega Ponkovliana se svojim (no sedmerih osebah predstavljenim) živim anagramom, ki se sklada (magistrale) tako-le:

»Slavimo Slomška. Slovene sina,
Le malo takih šteje domovina!
Ogreimo se za take vzore krasne:
Mladini Slomšek moder je voditelj,
Številne pesmi peva miloplasne,
Edinstva, rodoljuba je buditelj.
Krščanske vere ognjevit branitelj.
Slava mu, nesmrtna slava! —«

F. S. Šegula.

ni moglo več odgovarjati razmeram današnje dobe niti glede obsega ozir. razdelitve razredov, še manj pa v higijeničnem oziru. Zato se je že pred desetletji čutila živa potreba namesto stare zgraditi novo gimnazijo. Ali kakor gre na Dolenjskem sploh vse bolj počasi naprej, bi do nove zgradbe še dolgo ne prišlo, da se za njo niso z vso resnostjo in z vsem svojim vplivom zavzeli bivši novomeški primarij dr. Defranceschi, prošt dr. Elbert in mestni zastop. In tako se je po dolgem čakanju Novomeščanov izpolnila gorka želja: Lani se je zunaj mesta pod kapiteljskim hribom pričelo delo nove stavbe, ki je letos in do tega časa do malega že popolnoma izgotovljena. Priobčujemo sliko nove gimnazije ter se zahvaljujemo g. Kosu v Novem mestu, ki nam je prepustil kljše v uporabo. G. Kos je založil tudi lepe razglednice o gimnaziji. — Bodi še omenjeno, da se je na novi gimnaziji letos vršil prvič zrelostni izpit.

O gradnji belokranjske železnice priobčujemo danes 2 slike. Na večji sliki se vidi konec predora (pod škarpo) — železnica bo šla po velikanskem nasipu na viadukt in od tu po mostu čez Krko. Manjša slika predstavlja kraj ob Krki kjer začnajo dela za železn. most, vidi se tudi del mestnega kopališča. — O belokranjski železnici še poročamo obširneje in tudi priobčimo več slik. Obljubljene so nam slike:



Cvetlični dan v Opatiji: Gospe in gospodične s predsednikom »Slovenskega Izobraževal. in podpornega društva« gosp. ravnateljem B. Vahtarjem.

po krvi, ki so Izraelci« (Rom. 9, 1.—4.). Po teh besedah Apostola narodov in po vzvišenem zgledu našega gospoda Jezusa Kristusa, ki je na križ pribit govoril edino le svoj materni aramejski jezik (»Eli, Eli, lama sabaktani«), se je pa znal ravno

Nova državna gimnazija v Novem mestu. Od ustanovitve novomeške državne gimnazije (še v času Marije Terezije) je služilo takratnim razmeram primerno zgrajeno poslopje svojemu namenu. Umevno je, da tako staro poslopje že zdavno

Kako se s stroji vrta kamenje, kako se pripravlja pesek, čisti zrak v predoru, kako dovažajo kamenje po Krki, kako zidajo v sredini Krke v globčini 4 metrov kamenit podstavek za most in dr. — Prosimo vse, ki imajo ali napravijo o gradnji te za Slo-

vence po Dolenjskem tako pomembne železnice kako sliko, da nam jo naj blagovolijo poslati.

Cvetlični dan v Opatiji. V nedeljo dne 15. septembra priredilo je Opatijsko sloven. izobraževalno in podporno društvo cvetlični dan, ki je ob premajhnem številu dam naravnost sijajno izpadel, za kar gre pač glavna hvala našim požrtvovalnim damam, ki so neumorno dva dni delale in so s tem tudi one same izvojskovale ta krasni uspeh, ki je poleg materijelnega uspeha bil tudi v narodnem oziru velikega pomena. Cela priredba se je delila v tri



Vojna na Balkanu: Srbski kralj Peter I.

sekcije, in so jih vodile v parku gospa **Finžgarjeva**, v Slovenskem društvu gospa **Geršakova** in v »Narodnem domu« v Voloski gospodična **Karolinikova**. Vse gospodične nabrale so skupni znesek od 675 K, ki gre v korist družbe sv. Cirila in Metoda. Da se pa to prireditev ovekoveči, prinašamo danes sliko junakinj dotičnega dne zbranim pred Slovenskim društvom s predsednikom društva g. A. Vahtarjem in nekaterimi odborniki.

Avijatiški polet Rusa Slavorosova v Opatiji. V soboto 14. in v nedeljo 15. septembra t. l. letel je po zraku, liki velikanški ptici nad glavami tisočernih gledalcev ruski avijatik Slavorosov, ki je s svojimi



Vojna na Balkanu: Črnogorski kralj Nikolaj.

produkcijami občinstvo naravnost očaral. Vzdignil se je visoko v zrak, naenkrat pa se je spustil kot grabežljiva ptica k tlom ter se dotaknil skoraj tal, oziroma morske površine, a naenkrat se je zopet vzdignil visoko nad glave občinstva, ki mu je prirejalo burne ovacije. Zaokrožil je parkrat elegantno nad Opatijo in že se je spustil zopet s strahovito brzino k tlom in tik nad

glavami prestrašenega občinstva odfrčal zopet nad morsko površino, kjer je krožil okolo plovečih parnikov. Z eno besedo rečeno, očaral je vse. Poleg domačega ljudstva gledalo je tega mladega ruskega junaka nad 3000 v Opatiji bivačih gostov skoraj vseh narodnosti sveta. Da bodo imeli pa tudi cenjeni prijatelji »Ilustrovanega Tednika« kaj od tega, prinašamo danes pet slik, ki nam kažejo Slavorosova na tleh in v zraku.

Slovensko pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« v Ljubljani je bilo ustanovljeno leta 1905, torej obstaja komaj 7 let, a je nešteto krat že pokazalo, da ume svojo nalogo. Da ne naštevamo, pri kolikih veseljah in narodnih prireditvah je sodelovalo, omenjamo le važnejše točke iz njegovega življenja. Navdušenje je v društvo prinesel pevovodja **Bajde** in priredil leta 1907 dva koncerta. Za njim je prevzel mesto pevovodje pokojni učitelj prisilne delavnice skladatelj **Alojzij Sachs**, ki ostane »Zvonu« nepozaben vsled svoje delavnosti in agilnosti. Napravil je leta 1908 lep koncert, na katerem se je pela med drugim tudi Foersterjeva »Domovini« z orkestrom. Po njegovi smrti je poučevalo več pevovodij, vendar je dosegel največ učitelj **Waschte**, pod čigar vodstvom je priredil Ljubljanski Zvon leta 1910 izlet v Belgrad, ki ostane pevcem v neizbrisnem spominu. Koncertirali so v belgrajskem narodnem gledališču ob nepopisnem navdušenju belgrajskega občinstva. Med odličnimi poslušalci je bil tudi prestolonaslednik **Aleksander**. »Zvon« je tudi o priliki bivanja v Belgradu počastil spomin slovenske igralka **Vele Nigrinove** in ji zapel na grobu žalostinke ter položil venec. Po odhodu g. Waschteja v Trst je začel poučevati petje g. **Zorko Prelovec**. Omeniti je vreden leta 1911 prirejen pevski večer v spomin dr. Benjaminu in Gustavu Ipavcu. Koncem 1911 se je ustanovil mešan zbor, ki pridno napreduje. Nastopil je na koncertu ljublj. pev. župe aprila 1912 in pri dobrodelni priredbi za »Domovino«. Da se društvo lepo razcvita, je največja zasluga požrtvovalnega predsednika g. dr. Antona **Šviglja**. Sedaj v soboto zvečer, dne 5. t. m., ima »Ljubljanski Zvon« v »Mestnem domu« svoj letošnji koncert z jako zanimivim sporedom. Naj društvo vztrajno in marljivo koraka po načrtani poti!

SUKNO in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša **Prokop Skorkovský in sin** v Humpolcu na Češkem. **ZEFIRE**
Vzorci na željo franco. Zelo zmerno cene. Na željo dam tu izgotoviti gosposke obleke.

NOVICE.

Opozorjamo na prihodnjo številko!

Nič več se ne pritožujejo nad slabo kavo tiste gospodinje, ki ji pridevajo Kolinske kavne primesi. Kajti tista kava, kateri je pridejana Kolinska kavna primes, je v resnici najboljša in vsakemu ugaja, celó največjemu izbirčnemu. To ni nič čudnega, kajti kava, kateri je pridejana Kolinska kavna primes, se odlikuje s samimi dobrimi lastnostmi, kakor so: izvrsten okus, prijeten vonj in lepa barva. Priporočila vredna pa ni Kolinska kavna primes samo zaradi svoje odlične kakovosti, ampak tudi zato, ker je pristno domače blago. In slovenske gospodinje se dobro zavedajo svoje narodne dolžnosti: kupovati samo domače blago! Slovenske gospodinje kupujejo torej samo izvrstno in pristno domačo Kolinsko kavno primes.

Ponovno opozarjamo p. n. občinstvo na prekoristno življenjsko zavarovanje. Življenjska polica je za vsakogar — posebno pa za družinskega očeta — neprecenljivega pomena. Vsak previden gospodar, ki ne bi rad bil, da bi njegova družina v slučaju njegove pridobitvene nezmožnosti trpela bedo, se bo svojim razmeram za primerni kapital zavaroval. — Kot najkulantnejšo zavarovalnico priporočamo slovensko banko »Slavijo«, pri kateri se je mogoče najceneje zavarovati po najrazličnejših načinih. Za pojasnila naj se vsakdo, ako jih želi, obrne do generalnega zastopstva banke »Slavije« v Ljubljani, ki mu bo nemudoma postreglo.



Vojna na Balkanu: Romunski kralj Karl.

Tvrdba za izdelovanje orgel, last Jožefa Brandl iz Maribora, je postavila pravkar stote orgle. Postavljene so v mestni župnijski cerkvi v Sisku in imajo 19 registrov. Narejene so po najnovejšem in modernem sistemu z električnimi ventilatorji ter so prve na Hrvaškem tega sistema. Pri poizkušnji je to solidno delo, kakor po izdelku, tako tudi po intonaciji, izborno uspelo. Posamezni registri, kakor n. pr. Gamba 8', Salicional 8', Quintaton 8' in drugi so bili posebno izra-



Vojna na Balkanu: Bolgarski car Ferdinand.

ziti, kakor je pisal sisaški list. Pri koncertu, ki se je vršil pri kolavdaciji, je bilo veliko poslušalcev, in tvrdka Brandl iz Maribora je žela zasluženo priznanje za to svoje najnovejše in obenem jubilejno delo.

Popravek. V zadnji števec se je vrnila pri podpisu »Avtomobil bratov Ostan v Bovecu« pomota, kajti isti je last g. A. Mlekuša istotam in ne Ostanov, ki imajo pa drug avtomobil.

Nova dekla. Gospa: »Danes bi šla na izprehod. Pogledite, Mina, koliko kaže barometer.« — Mina: »Še vedno enako visoko, gospod ga je najbrže pozabil naviti.«

Pozor pred manjvrednimi umetnimi gnojili. V poslednjih letih se je večkrat pokazalo da gojijo nekateri z manjvrednimi gnojili precej živahno trgovino. Med drugim se je prodajala manjvredna žlindra kot prava dobra Thomasova moka. Take moke neznanih znamk so se pojavile zadnje mesece tudi pri nas v Avstriji, tako da moramo poljedelcem nujno svetovati, da naj pri kupovanju vedno pazijo, da dobe dobro, pravo Thomasovo moko. Pred vsakršno škodo ste obvarovani, če kupujete Thomasovo moko „Sternmarke“ (znamka

zvezda), ker je ta znamka zakonito vpisana in se blago prodaja le z jamstvom glede na množino fosforove kisline.

Kdor pride v Maribor, naj ne zamudi si ogledati veliko trgovino z modnim in manufakturnim blagom I. N. Šostarič, Gosposka ulica št. 5. V zalogi ima vedno, v veliki izbiri najnovejše vrste sukna, volneno in plateno blago, moško in žensko perilo, izgotovljene obleke za otroke in odrasle itd. Kdor le enkrat kaj kupi, se prepriča o trpežnosti blaga in solidni postrežbi. Nikdar pa se naj ne zamenja ta



Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani.



== Potnik ==

ki bi bil objednem generalni zastopnik za vse slovenske oziroma za vse jugoslovanske dežele ter bi tudi organiziral krajevna zastopstva, se sprejme od slovenske tvrdke za obiskovanje strank. Ni nikako zavarovanje ali prodajanje srečk, temveč je ugledna slovanska tvrdka, ki uživa sloves po vseh krajih in pri vseh slojih ter še nima na jugu Avstro-Ogrske konkurence in je deloma tudi že to uvedena. Zmožne in vstrajne osebe si lahko ustvarijo sijajno eksistenco, ker dobe stalno plačo, potnine in provizije, ki se pa od leta do leta stopnjujejo, ker se doseženi uspehi vedno štejejo tudi še nadaljna leta naprej, kajti kdor je enkrat pridobljen, ostane vedno zvest odjemalec, ker je podjetje prvovrstno in ustreza potrebam vseh slojev. Ker bo imel generalni zastopnik tudi inkaso, se zahteva kavicja oziroma jamstvo (poročstvo). Reflektira se pa sicer le na inteligentne zmožne, agilne in vstrajne osebe. Ponudbe z navedbo dosedanjega službovanja in visočine kavicje oziroma poročstva je poslati pod „Generalni zastopnik in organizator“ v Ljubljano, poštni predal 74. Ob enem pa se vabijo zmožne in agilne osebe, ki bi kot postranski zaslužek prevzele krajevna zastopstva, da se prijavijo pod naslovom „Krajevni zastopnik, v Ljubljano, poštni predal 74.“ — Zaslužek je lahek in dober, ter se stopnjuje od leta do leta.

trgovina z drugimi, ki se pišejo Schusterschütz, Schosteritsch in Schusteritsch, ker pravilno je samo I. N. Šostarič, Maribor, Gosposka ulica št. 5.

Priznanje. Velepospotovani gospod Weixl! Naznanjam Vam, da sem drugo pošiljatev „Palma“ dobil, koje se je pri perutnini, psi in kuneih do sedaj prav dobro obneslo. Tudi sem nekaj oddal nekaterim sosedom v poizkus in je tudi tam pri difteričnih kokoših dobro služilo. — Z velepospotovanjem Joh. Weberndorfer m. p. — Frauenthal, 17. februarja 1911. Opozarjamo na inserat.

Listnica uredništva.

P. B. Novo mesto. Priobčimo ter prosimo, pošljite še kaj.

Ženitna ponudba. Če imajo ženitne ponudbe v „Slov. Ilustr. Tedniku“ kaj uspeha? Mislimo, da, kajti doslej je še na vsak tak oglas došlo mnogo ponudb povprečno celo po 10 pisem. Kakšen je pa potem uspeh, tega se ne vemo in ne moremo jamčiti. Tajnost se pri nas strogo varuje tako, da razun glavnega urednika — niti osobe upravnništva ne zve ničesar. Ste torej lahko popolnoma brez skrbi tozadevno. „Snegulčica“. Prihodnjič. — Mnogo gradiva smo morali odložiti, ker je prostor pretesen. Pridobivajte „Slov. Ilustr. Tedniku“ novih naročnikov, da bomo mogli list kmalu razširiti!

Cleveland, Amerika. O Vašem „Slovenskem Sokolu“ prihodnjič.

Kdor želi



Jurij Lohberger, Dunaj VII/63

uro zastoj naj piše še danes dopisnico na zalogo švicarskih tovarniških

Mlad, dobro izurjen

pekovski pomočnik

išče službe v mestu ali na deželi za nisko plačo. Vstop v 8 ali 14 dneh. Naslov pove upravnništvo.

== Priporočam svojo bogato zalogo == nagrobnih spomenikov

iz najraznovrstnejšega kamna. Zaloga se nahaja v moji delavnici in na dvorišču pokopališkega oskrbnitstva. Istotam so na razpolago tudi cementni in kamniti nagrobni okvirji lastnega izdelka. Naročila, bodisi iz granita, sijenita, labradorja, kraškega in beljaškega marmorja itd., jako točno in z nizkimi cenami. Preskrbujem tudi slike po najnižjih cenah.

FR. KUNOVAR, kamnosek
== Ljubljana, novo pokopališče. ==

Abadie — kotiček.



Njegov ideal?



Kity: „Povej, Nande, kaj bi bil tvoj ideal?“
Nande: „Moj ideal? Mlada vesela vdova s prozornimi nogavicami, ki bi mi vsak dan dvajset abadie-cigaret in moje perilo pripravila!“ — — —



Srebrno plaketo. — Dunaj 1910.

Vsakošno perutnino in nje piščeta, golobe, sobne ptice, kunce, svinje, pse itd. ozdravite sigurno s „Palma“. To že v pre mnogih slučajih najzadovoljnejše učinkujoče sredstvo dobite poštino prosto, če pošljete 1 K poštini znamk (za velepospestvu zadostuje letno le 4 K) — J. E. Weixl, Maribor, Zofijin trg, Stajersko.

Snažno se oblači vsa rodovina, ki si naroči zbirko vzorcev iz češke tkalnice

Marije Jirsově

v Novém Hradku p. Met. č. 202

(dobaviteljica deželne osrednje zveze učiteljskih društev v Češkem kraljestvu).

Dobiva se 2—8 m dolgih odrezkov cefira, kanafasa, flanele, platna, modrotiska itd. Zavoj 45 m za 18 K, najlepša kvaliteta 40 m za 20 K franko, tudi polovica zavoja za 9, oziroma 10 K.

Blago je stalnobarvno in močne kakovosti. Naročite in ostanite stalni odjemalci. Vzorci blaga zastoj in franko.

Posestvo

je naprodaj v Dobu oziroma na Dobravi pri Pliberku na Koroškem. Vsega zemljišča vkup je približno 20 johov z gozdom. Kupni pogoji jako ugodni. Več pove Hranilnica in posojilnica v Šmihelu pri Pliberku na spodnjem Koroškem.

Prodaja se v Opčini v tobakarni Josipa Daneu Slov. Ilustr. Tednik.

== Pozor! ==

Največji sod 1000 veder najboljšega starega vina se dobi lahko, ker je na pipi, tudi na polovnjak po 70 vinarjev pri Ivanu Malus na Bizeljskem.



Samo za 6 K uro, verižico in prstan.

Najnovejša ameriška „Fantazi-ura“ s finim anker kolesjem na 15 rubis kamnov, krasna izdelava z natančnim tekom. Zraven je ameriška elektro-goldin verižica z obeskom in prstanom s krasnimi kamni. Za preciznost ure se jamči 3 leta. Proti povzetju samo za 6 K pošilja

— tvrdka ur „Famos“ —
DUNAJ 211-XVI/12, Lerchenfeldergürtel 5.
Zamenjava dovoljena. Zastopniki se iščejo.